

Sundheds- og Ældreministeriet
sum@sum.dk
hte@sum.dk

Tandlægeforeningen
Amaliegade 17
1256 København K

Tel.: 70 25 77 11
Fax: 70 25 16 37
info@tandlaegeforeningen.dk
www.tandlaegeforeningen.dk

CVR nr. 21318418

Dato: 15. januar 2018

Sagsbeh: JOLI
E-mail: joli@tdl.dk

Journal: horering122_2017

Vedr.: Udkast til forslag af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og lov om anvendelse af tvang ved behandling af varigt inhabile

Tandlægeforeningen skal til fremsendte ændringer af Autorisationsloven anføre følgende:

Loven generelt

Tandlægeforeningen finder det relevant og nødvendigt, at personer som beskæftiger sig med sundhedsfaglig virksomhed har deres virksomhed reguleret gennem autorisationsloven. Det skyldes, at både kvalitet og patientsikkerhed efter Tandlægeforeningens opfattelse bedst sikres på denne måde.

Virksomhedsområde

Vedrørende vores specialtandlægers virksomhedsområde er der tale om en længe ønsket udvidelse af deres virksomhedsområde således, at det kommer i overensstemmelse med deres kliniske hverdag som er fastlagt gennem Specialebeskrivelsen af 2017. Det er tillige efter Tandlægeforeningens opfattelse, en absolut nødvendig udvidelse for, at kunne fastholde og udvikle behandlingsmetoder samt for kvalitet og patientsikkerheden i behandlingerne. Desuden vil det være afgørende for specialets forskningsindsats. Efter Tandlægeforeningen opfattelse er der samlet set tale om en meget væsentlig forbedring af forholdene for patienter med behov for kæbekirurgisk behandling. En udvikling som efter Tandlægeforeningens opfattelse kun kan drives af specialtandlæger i tandmund- og kæbekirurgi. Endelig er der en væsentlig procesøkonomi i at der er én ansvarlig for indgreb, således at færre fagpersoner skal involveres i behandlingen.

Tvangsbehandling

Med hensyn til tvangsbehandling af varigt inhabile hilses det velkomment at dette vanskelige behandlingsmæssige område fremover bliver reguleret af lovgivning.

Prøvelse af administrative afgørelser

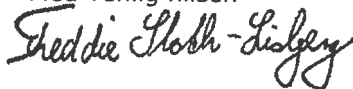
Øvrige ændringer tages til efterretning, idet Tandlægeforeningen dog skal bemærke, at det findes retssikkerhedsmæssigt kritisabelt at indskrænke borgernes (herunder sundhedspersonens) mulighed for at klage til Sundheds- og Ældreministeriet over administrative afgørelser truffet af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Det anføres, at der dog stadig kan anlægges en sag ved domstolene, hvis borgeren ikke er enig i Styrelsens afgørelse. Det er således betænkeligt, at muligheden for administrativ prøvelse fjernes, og sagerne overgår til det tungere og dyrere domstolssystem uden opsættende virkning. Dette kan have ganske voldsomme konsekvenser for de involverede personer som Tandlægeforeningen har gjort opmærksom på talrige gange i de forløbne år.

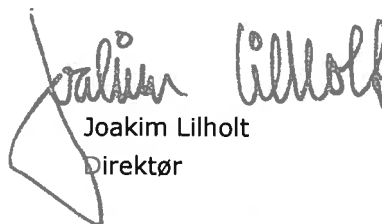
Det fastholdes fra tandlægeforeningens side, at der skal oprettes en råd/nævn, som kan hastebehandle autorisationsindskrænkninger/-ændringer, således at sundhedspersonen tab ved en senere underkendelse af Styrelsens beslutning ikke medfører inadækvate og urimelige indtægtstab.

Vi medsender udkast af vores tidligere bemærkninger til dette, og beder Ministeriet genoverveje muligheden for at arbejde med et sikrere prøve-institut ved ændringer i sundhedspersoners autorisation.

Med venlig hilsen

Freddie Sloth-Lisbjerg
Formand

Joakim Lilholt
Direktør

BILAG til høringsvar "Udkast til forslag af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og lov om anvendelse af tvang ved behandling af varigt inhabile"

Tandlægeforeningens bemærkninger i uddrag til Forslag til ændring af sundhedsloven, autorisationsloven og andre love om sundhedsfaglig virksomhed (Sagsbeh.: SUMMSB / Sagsnr.: 1600655 / Dok. nr.: 19853)

...

Retssikkerhed

Det er ligeledes væsentligt, at sundhedspersonernes retssikkerhed varetages bedst muligt. De nye tilsynsindsatser og -midler må ikke føre til urimelige situationer, hvor sundhedspersoner og -virksomheder kan risikere at blive ramt uforudsigeligt på muligheden for at drive erhverv.

Overordnet set findes det, at basale retsprincipper om fx relevans, proportionalitet og prøvelse af administrative afgørelser ikke er sikret tilstrækkelig tydeligt i loven.

Erstatning

Tandlægeforeningen skal gøre opmærksom på muligheden for erstatning, hvor en midlertidig lukning, virksomhedsindskrænkning eller fratagelse af autorisation, har været uberettiget eller ikke har været en proportional sanktion i forhold til arten og omfanget af en forseelse. Sundhedspersonen vil have krav på erstatning, svarende til et dokumenteret tab. Herunder gør vi opmærksom på, at selv en kortvarig virksomhedslukning vil i mange situationer kunne medføre et kausalt tab af en ikke uvæsentlig størrelse.

Primære overvejelser

Der dog følgende overordnede punkter, som Tandlægeforeningen ønsker at fremhæve:

- Der skal sikres anonymitet ved indberetning af utilsigtede hændelser mv., jfr. hensigten med dette institut.
- Det lempede farekriterie og muligheden for at handle på "antagelse" og "mistanke" kan skabe en meget usikker retstilstand, hvor sundhedspersonen ikke kender sine legale rettigheder på grund af myndighedens udvidede skønsadgang – den såkaldte "glidebane"
- Fratagelse af autorisation på grundlag af en udenlandsk afgørelse kan skabe situationer, hvor adfærd, som er lovlig i Danmark, alligevel kan medføre indskrænkning i erhvervsdrivendes rettigheder.
- Manglende opsættende virkning af anke bør kunne straks-prøves i et nyt råd eller nævn, i det følgende kaldet "prøvelsesnævnet".
- Gebyrfinansieringen findes yderst problematisk, og kræver en stram styring af tilsynets økonomi.

...

Anke og domstolsprøvelse – og et eventuelt "PRØVELSESNÆVN"

I lovens § 14 foreslås det, at afskære den administrative rekurs til ministeriet, idet ministeriet ikke besidder den faglige ekspertise til at vurdere det faglige skøn fra styrelse; dette har Tandlægeforeningen forståelse for.

Det findes dog, at domstolsprøvelse har både væsentlige omkostninger og lange berammelsestider. Det foreslås i den forbindelse, at der oprettes en **prøvelsesnævn**, der kan behandle anker over afgørelser vedrørende indgreb i erhvervsmuligheden for sundhedspersoner. Således kan den tid, hvor behandlingsstedet/klinikken er lukket minimeres.

Dette nævns afgørelser kan så indbringes for domstolene af både styrelsen og sundhedspersonen, hvis det ønskes af den ene af parterne.

Midlertidig fratagelse af autorisation / virksomhedsindskrænkning

Ministeriet skriver, at denne mulighed bliver "en operationel tilsynsforanstaltning, der kan bringes i anvendelse i andre tilfælde, end hvor der foreligger en ekstraordinær grad af fare".

Tandlægeforeningen anerkender, at der i tilfælde af en ekstraordinær grad af fare bør være tilsynsmæssige kompetence til at foretage afværgeforanstaltninger, som ikke alene kan hvile på nødværge.

Det findes dog, at den lempelse, som foreslås, anvendes med forsigtighed. Der skal stadig være en meget umiddelbar, konkret og aktuel risiko for tab af før-lighed og helbred. Der ses en risiko for, at reglen kan anvendes som en interim-mulighed ved fx ressourcemangel i styrelsen i fm oplysning af en sag.

Igen findes det, at der bør være en hurtig og sikker prøvelsesadgang til disse afgørelser, så der ikke opstår uoprettelige værditab for sundhedspersonerne.

Såfremt der påføres en person eller virksomhed tab pga uberettigede eller forkerte forvaltningsafgørelser, vil der efter Tandlægeforeningens opfattelse være grundlag for at kræve erstatning af myndigheden.

Erstatning

Således skal det påpeges, at hvis der træffes afgørelser på grundlag af et skøn eller vurdering, og det viser sig efterfølgende, at der er enten processuelle, formelle, personelle eller materielle mangler ved grundlaget for skønnet eller selve skønnet, vil myndigheden ifalde et erstatningsansvar.

Der skal her henledes ministeriets opmærksomhed på, at en sundhedsperson, som må lukke sin klinik på grund af en autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning, vil have både positive udgifter til personale mv., og formentlig en betydelig mistet indtjening under og efter afgørelsens effektivering; der kan tænkes situationer, hvor det drejer sig om en "livsløn".

Endelig findes det, at der kan være en betydelig mangel på proportionalitet i myndighedens og den enkelte kliniks ressourcer til at føre prøvelsessager. Dette skaber endnu en forvrængning – og måske også en forværring – af de implicitte konsekvenser af tilsynets afgørelser.

-oOo-